

Εἶπαν : Ποιὰ εἶναι ἡ κληρονομιά σου ;
 Εἶπαν : Ποιὰ εἶναι ἡ κληροδοσιά σου ;
 Εἶπαν : Ποιὸν καταλαβαίνεις ;
 Εἶπαν : Ποιὸς σὲ καταλαβαίνει ;
 Εἶπαν : Ποιὰ εἶναι ἡ διδασκαλία σου ;
 Εἶπαν : Ποιὸς ἔχει τὴν τέλεια διδασκαλία ;
 Εἶπαν : Ποιὸς δὲν ἔχει καθόλου διδασκαλία ;

Τοὺς εἶπα :

Αὐτὸ ποὺ σᾶς φαίνεται πολλὰ εἶναι ἔνα.

Αὐτὸ ποὺ σᾶς φαίνεται ἀπλὸ δὲν εἶναι·

αὐτὸ ποὺ σᾶς φαίνεται πολὺπλοκο εἶναι ἀπλό.

Ἡ ἀπάντησις σ' ἄλους σας εἶναι : Οἱ Σούφι.

30. Μὰ εἶναι μιὰ παλιὰ ἱστορία αὐτὴ ποὺ λές, λένε.

Μὰ θέβαια εἶναι μιὰ νέα ἱστορία αὐτὴ ποὺ λές, λένε μερικοί.

Πές τὴν ἄλλη μιὰ φορά, λένε·

ἢ, μὴν τὴν ξαναλές, λένε ἄλλοι.

Μὰ τὰ 'χω ξανακούσει ὅλ' αὐτά ; λένε μερικοί·

ἢ, μὰ δὲν εἰπώθηκε ἔτσι τὴν ἄλλη φορά, λένε οἱ ὑπόλοιποι.

Κι αὐτοί, αὐτοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι μας, Δερβίση Μπάμπια, αὐτὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος.

Σίμπλι

31. Ρώτησαν τὸ Σίμπλι : Ποιὸς σ' ὁδήγησε στὴν Ὀδό ;

Αὐτὸς εἶπε : Ἐνας σκύλος. Μιὰ μέρα τὸν εἶδα, σχεδὸν νεκρὸ ἀπ' τὴ δίψα, γὰ στέκεται δίπλα στὸ νερό.

Κάθε φορά ποὺ κοίταγε τὸ εἶδωλό του στὸ νερὸ τρώμαζε καὶ τραβιόταν γιατί νόμιζε πὼς ἦταν ἐν' ἄλλο σκυλί.

Τελικὰ, ἦταν τόση ἡ ἀνάγκη του ποὺ ἔδιωξε τὸ φόβο καὶ πήδησε στὸ νερὸ· καὶ τὸ «ἄλλο σκυλί» χάθηκε.

Ὁ σκύλος βρῆκε πὼς τὸ ἐμπόδιο, ποὺ ἦταν αὐτὸς ὁ ἴδιος, τὸ χώρισμα ἀνάμεσα σ' αὐτὸ ποὺ ζητοῦσε, διαλύθηκε.

Ἐ τὸν ἴδιο αὐτὸ τρόπο τὸ δικό μου ἐμπόδιο χάθηκε, ὅταν κατάλαβα πὼς ἦταν τὸ ποὺ πιστεῦσα πὼς ἦταν ὁ ἑαυτός μου. Καὶ ἡ Ὀδός μου μοῦ πρωτοφανερώκε ἀπ' τὸ φέρισμο τοῦ σκύλου.

ΐαις Ἐλ—Κάρνι

Κάποιος εἶπε στὸν Οὐδαίς Ἐλ—Κάρνι πὼς κάποιος δερβίσης καθόταν πά-
 σ' ἔνα τάφο φορώντας ἔνα σάβανο κι ἔκλαιγε.

Κάρνι εἶπε : Πές του πὼς ἡ μέθοδος ἔγινε εἶδωλο· πρέπει γὰ ξεπεράσει τὴν κησὴ, γιατί εἶναι ἐμπόδιο.

Αμποιού—Χάφς

33. Ὁ Σουφισμὸς εἶναι συμπεριφορά. Κάθε καιρὸς μὲ τὴ συμπεριφορά του.

Κάθε στάση μὲ τὴ συμπεριφορά της. Κάθε κατάσταση μὲ τὴ συμπεριφορά της.

Ὅποιος ἀκολουθεῖ τὸν τρόπο τῆς κάθε εὐκαιρίας φτάνει στὸ σκοπὸ τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅποιος δὲν παρατηρεῖ τοὺς κανόνες τῆς συμπεριφορᾶς εἶναι μακριὰ ἀπ' τὴ νοο-
 τροπία τῆς Ἐγγύτητας.

Ρουμι

34. Ἐνας πῆγε στὴν πόρτα τοῦ Ἀγαπημένου καὶ χτύπησε. Μιὰ φωνὴ ρώτη-
 σε : Ποιὸς εἶναι ;

Ἐπάντησε : Ἐγώ.

Ἡ φωνή εἶπε : Δὲν ὑπάρχει ἐδῶ χῶρος γιὰ μένα καὶ γιὰ σένα. Ἡ πόρτα ἔμεινε κλειστή.

Μετὰ ἀπὸ ἕνα χρόνον μοναξιά καὶ στέρηση αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ξαναπῆγε στὴν πόρτα τοῦ Ἀγαπημένου. Χτύπησε.

Μία φωνή ἀπὸ μέσα ρώτησε : Ποιὸς εἶναι ;

Ὁ ἄνθρωπος εἶπε : Ἐσύ.

Ἡ πόρτα τοῦ ἀνοίχτηκε.

Μούσα Καζιμ

35. Οἱ δάσκαλοι μιᾶνε γιὰ διδασκαλίες.

Οἱ πραγματικοὶ δάσκαλοι μελετᾶνε καὶ τοὺς μαθητὲς τους.

Πιο πολὺ ἀπὸ κάθε τί, οἱ δάσκαλοι πρέπει νὰ μελετιόνται.

Ἴμπν Ἐλ Τζαλάλι

36. Ὁ Σουφισμὸς εἶναι ἡ ἀλήθεια χωρὶς μορφή.

Σαμπιστάρι

37. Ἡ Ὑπαρξη εἶναι ἀπόλυτα καλή.

Ἄν περιέχει κάτι κακό, δὲν εἶναι Ὑπαρξη.

38. Ὁ κόσμος δὲν ἔχει ὕπαρξη παρὰ μόνο σὰν ἐμφάνιση ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη ἢ κατάστασή του εἶναι παιγνίδι καὶ θέατρο.

Νιζάμι

39. Αὐτὸς παίρνει τὴ γλῶσσα ἀπ' αὐτοὺς ποὺ μοιράζονται τὸ μυστικό, γιὰ νὰ μὴν ξαναμιλήσουν γιὰ τὸ μυστικό τοῦ βασιλιά.

Ἴμπν—Ἰντρίς. Ἐλ—Σαράι

40. Ὅποιοι ἀποκτάει γνώση, ὅσο λίγη νὰ ἴναι, εἶναι εὐτυχημένοι.

Ὅποιοι τὴν παίρνει ἀπ' αὐτόν, εἶναι θλιμμένοι.

Χασάν τοῦ Βάσρα

41. Εἶδα ἕνα παιδί νὰ βαστάει ἕνα φῶς.

Τὸ ρώτησα ἀπὸ ποῦ τὸ πήρε.

Τὸ ἄφησε χάμω καὶ εἶπε :

Τώρα πές μου ποῦ πήγε.

Ἄμπού—Χασάν Ἐλ—Σαντίλι

42. Ἡ γνώση προχωράει ἀπ' τὸ : Ποιὸς εἶμαι, στὸ : Δὲν ξέρω ποιὸς εἶμαι.

Ἄνάμεσα στὸ : Ἴσως δὲν εἶμαι, καὶ : Θὰ θρῶ τὸν ἑαυτό μου ἄνάμεσα στὸ Θὰ θρῶ τὸν ἑαυτό μου, καὶ Εἶμαι αὐτὸ ποὺ ξέρω πὼς εἶναι ὁ ἑαυτός μου, στὸ : Εἶμαι.

Παχλαβάν—Ζαίφ

43. Ἡ ζήτηση τῆς ἀλήθειας εἶναι τὸ πρῶτο ἐπίπεδο γιὰ τὴν εὕρεσή της. Μετὰ τὴ ζήτησή της ἔρχεται ἡ διαπίστωση. Ἀλήθεια εἶναι καὶ ἡ ζήτηση τοῦ ἴδιου τοῦ Ζητητῆ. Τὸ τρίτο ἐπίπεδο, ποῦ εἶναι αὐτὸ στὸ ἴδιο ὁ Σούφι μαθαίνει ἀπ' τὴν Ὁδὸ, εἶναι ὅταν ἡ μάθηση φτάνει ἕνα εἰδικὸ ἐπίπεδο : ὅταν ὁ Ζητητὴς διαπιστώνει πὼς ἀποκτάει γνώση ἑνὸς ἐπιπέδου πέρ' ἀπὸ τὴ «ζήτηση» καὶ τὴν «εὕρεση» ἢ τὸ «ζητιέμαι».

